

A BRIEF HISTORY OF SURFING

By:

*Steve Andrew Martin
JOOB Aiyarak*

Steve Andrew Martin

Surfing is the sport of riding the surf—especially on a surfboard. It comes from the Hawaiian and Tahitian legacy as an ancient tradition, and wooden surfboards made in the fifteenth century can be examined in the *Bishop Museum* in Honolulu, Hawaii today. Such boards were made from various hardwoods, including the endemic Hawaiian *Koa* tree.

LA'A LOA

Hawaii

Shaping a Koa Surfboard

Hawaiian legends tell of men chanting to the sea in praise of good surf—and royalty (Ali'i) competing in surfing competitions. At various surfing sites the ancient Hawaiians built temples and prayed for favorable surfing conditions, such as at the *Kuemanu Heiau* archeological site at Kahalu'u Beach Park, Hawaii. However, Christian missionaries, who judged surfing to be immoral, outlawed the sport in the 19th century and *Christianized* some sites by leveling temples and building churches alongside the ruins. At the Kuemanu archeological site, Saint Peter's Church testifies to the change in social value which took place. In 1986 the County of Hawaii restored the site and today surfers once again make offerings at the Kuemanu Heiau and pray for good waves.

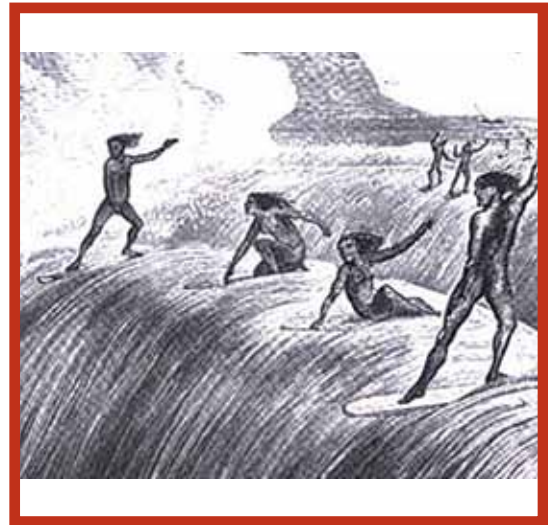
“Primarily through chants, ancient Hawaiian histories and traditions preserve great surfing love stories, surfing prayers, surfing heiau (or temples), surfing priesthoods, competitions, and many legendary surfers... surfing has been a part of our history for thousands of years, and when you surf you have that connection, you connect spiritually and physically to all the elements around you, this is a part of you, it's a Hawaiian thing” (Walker, 2005).

Saint Peter's Church

*Kuemanu Heiau Archeological Site
Kahalu'u Beach Park, Hawaii*

Engraving, anonymous, 1872
“Surf Swimming by Sandwich Islanders”

Captain James Cook

Surfing was first recorded by Capt. James Cook in 1777 in Hawaii and Tahiti. Published in 1784 in *A Voyage to the Pacific*, a rendition of Cook's own words account the first description of surfing [a canoe] in the literature: “I could not help but concluding that this man felt the most supreme pleasure while he was driven so fast and so smoothly by the sea.”

South American Fishermen

A somewhat untold tale in ancient surfing are those of the fishermen who faced the surf in their daily life around the world. In order to fish they needed to face the waves—in order to return to shore, they indubitably needed to master riding them. For example, pre-Columbian cultures are believed to have rode waves to shore on their reed boats thousands of years ago in countries like Peru and Ecuador.

An Ecuadorian fisherman rides a wave to shore
at Mompiche Beach, Ecuador

Duke Kahanamoku

After a period of decline the sport made a dynamic comeback in the 1920s by the Hawaiian swimmer Duke Kahanamoku (1890-1968)—becoming an internationally recognized sport practiced in nearly all of the world's oceans and seas. The Duke showed the world the style and grace of the Hawaiian waterman when he took gold and silver medals in the 1912, 1920, 1924 Olympics in swimming.

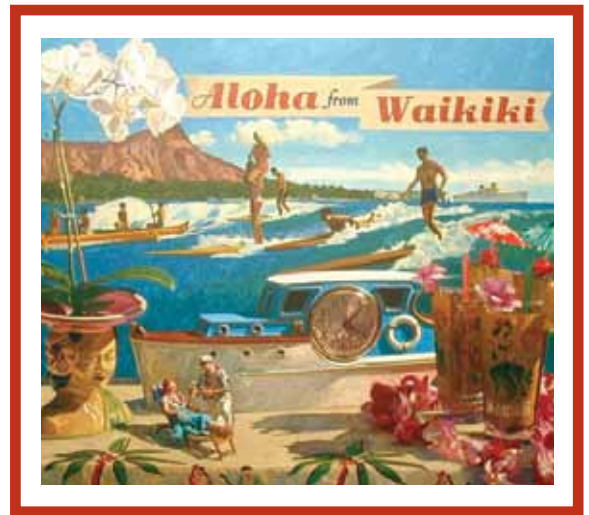

The "Duke"

Statue at Queens Beach, Waikiki

Waikiki— Hawaii’s Surfing Playground

Tiki torches alight at sunset, the sound of ukulele music dancing in your ears, full moon walks on the beach in an aloha shirt, the rush of riding a heavy wooden canoe in the waves, and the freedom of longboarding all serve to set the soulful mood at Hawaii’s undisputed birthplace of surf tourism. From the romantic diaries of Mark Twain (1835-1910) and Jack London (1876-1916), Waikiki is where romance and intrigues for the surf, and the Hawaiian surfer, were used as marketing strategy by the government, cruise liners, airlines, and pineapple companies.

Papa He'e Nalu “Reef Slide Wave”

In Hawaii, the legacy of surfing runs deep—it represents the pre-colonial spirit of simplicity, freedom from convention, and the love of the beach, the reef, and the ocean. The Hawaiians say: *Aloha Aina, Aloha Kai* “Love the Land, Love the Sea.” In Hawaii, the spirit of surfing represents all things sacred in nature; it represents the legacy of the Polynesians and the ancient spirit and love of the sea.

Malama Pono “Care for the Spirit”

In Hawaii, the spirit of surfing represents all things sacred in nature; it represents the legacy of the Polynesians and the ancient spirit and love of the sea.

Hawaiian Surfer,
Circa 1920

นักโต้คลื่นชาวฮาวาย,
Circa 1920

ชาวพื้นเมืองกำลังขึ้นรูป
กระดานโต้คลื่นจากไม้โคอา

ประวัติย่อ การเล่นโต้คลื่น

โดย เชนันท์ อัยรักษ์

การเล่นเซิร์ฟหรือการเล่นโต้คลื่นนั้น มีที่มาจาก
ประเพณีโบราณดั้งเดิมของคนพื้นเมืองของเกาะฮาวาย
และเกาะตาฮีตี ซึ่งบนพื้นเมืองจะเล่นโต้คลื่น
บนกระดานโต้คลื่นที่ทำจากไม้เนื้อแข็งชนิดต่างๆ
โดยเฉพาะไม้เนื้อแข็งชนิดหนึ่งที่ขึ้นบริเวณเกาะฮาวาย
ที่เรียกว่า “ไม้โคอา - Koa” ปัจจุบันสามารถชม
กระดานโต้คลื่นที่ทำจากไม้ ที่ทำขึ้นในสมัยศตวรรษที่ ๑๕
ได้ที่พิพิธภัณฑ์บีชอฟ โอลูลูลู บนเกาะฮาวาย

อนุสาวรีย์ของ ดูก์ คาฮานาโคมุ
ณ หาดครีนส์ปีช ไวเกีย, ฮาวาย

มีตำนานของชาวฮาวายเล่าว่า มีการสวดมนต์บูชาให้กับท้องทะเล
เพื่อขอให้มีคนเล่นโต้คลื่น และแสดงความเคารพต่อท้องทะเล
โดยการเข้าแข่งขันโต้คลื่น

สถานที่โต้คลื่นหลายแห่งในฮาวาย มีการสร้างที่บูชาไว้โดยชาวพื้น
เมืองฮาวายโบราณ เพื่อทำการสวดอ้อนวอนให้มีคนเล่นสำหรับการ
โต้คลื่น เช่นที่โบราณสถานคูอิมานูไฮอาอู (Kuanu Heiau)
ชายหาดคาฮาอู (Kahalu'u Beach Park) ต่อมาในศตวรรษ
ที่ ๑๙ เมื่อมีมิชชันนารีคริสเตียนเข้ามาเผยแผ่ศาสนาและได้ตัดสิน
ให้การโต้คลื่นนั้นขัดกับหลักคำสอนของศาสนาคริสต์ มิชชันนารี
ได้สร้างโบสถ์ขึ้นที่ปีเตอร์ ช่างฯจากสถานที่บูชานั้นเอง ต่อมาใน
ปี ค.ศ. ๑๙๘๖ รัฐฮาวายได้ทำการบูรณะสถานที่บูชานี้ขึ้นมาใหม่
จนถึงปัจจุบันนักโต้คลื่นทั้งหลายก็สามารถทำการบูชา ณ คูอิมานู
ไฮอาอู แห่งนี้เพื่อขอให้มีคนเล่นโต้คลื่นอีกครั้ง

โบราณสถานคู่อีมานูไฮอาอู
ชายหาดคาฮาอู, ฮาวาย

กัปตันเจมส์ คุก

การเล่นโต้คลื่นในเกาะฮาวายและเกาะตาฮีตีได้มีการบันทึกไว้ครั้งแรกโดย กัปตันเจมส์ คุก ในปี ค.ศ. ๑๗๗๗ และมีการตีพิมพ์เป็นหนังสือในปี ค.ศ. ๑๗๘๔ ในชื่อ A Voyage to the Pacific หรือ “การเดินทางสู่แปซิฟิก” ซึ่งกัปตันเจมส์ คุก ได้เขียนอธิบายในสิ่งที่ตนเองพบเกี่ยวกับการโต้คลื่นไว้ว่า “ฉันสรุปได้เลยว่าชายคนนั้นรู้สึกมีความสุขสุดยอด ในขณะที่เขาโดนคลื่นในทะเลไล่ไปอย่างรวดเร็ว”

ดัก คาฮานาโมคุ (Duke Kahanamoku)

การโต้คลื่นกลับมาเป็นที่รู้จักอีกครั้งในปี ค.ศ. ๑๙๒๐ โดยนักว่ายน้ำชาวฮาวายชื่อ ดัก คาฮานาโมคุ (ซึ่งมีชีวิตอยู่ในช่วง ปี ค.ศ. ๑๘๙๐ – ค.ศ. ๑๙๖๘) ซึ่งทำให้การโต้คลื่นเป็นกีฬายอดนิยมในนานาประเทศที่มีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล ดัก คาฮานาโมคุ เป็นผู้ที่ทำให้ชาวโลกเห็นการเล่นโต้คลื่นที่งดงามของชาวฮาวาย ผ่านความสามารถในการว่ายน้ำของเขา ที่ได้เหรียญทองและเหรียญเงินในกีฬาโอลิมปิก ในปี ค.ศ. ๑๙๑๒, ค.ศ. ๑๙๒๐ และ ปี ค.ศ. ๑๙๒๔

โบสถ์เซนต์ปีเตอร์
โบราณสถานคู่อีมานูไฮอาอู
ชายหาดคาฮาอู, ฮาวาย

ชาวประมงนำเรือโต้คลื่นกลับเข้าฝั่ง
ณ หาดมอมปีเซ, ประเทศเอกวาดอร์

ชาวประมงอเมริกาใต้ (South American Fishermen)

มีเรื่องเล่าว่า ครั้งโบราณนั้น ชาวประมงมีการโต้คลื่นทุกวัน ในการที่จะต้องออกไปหาปลาแต่ละวัน ก็จะต้องทำการโต้คลื่นออกไป และเมื่อต้องการกลับเข้าฝั่งก็จะต้องขี่คลื่นเพื่อกลับมายังชายฝั่ง ในสมัยก่อนยุคล่าอาณานิคม บริเวณประเทศเปรูและเอกวาดอร์ ได้ปรากฏมีการใช้เรือที่ทำจากต้นกกทำการไล่คลื่นเพื่อกลับเข้าฝั่งมาเป็นพันปีมาแล้ว

ภาพแกะสลักไม้ ไม่ปรากฏชื่อศิลปิน
ปี ค.ศ. ๑๘๗๒

ไวก็๊ สวรรค์ของการโต้คลื่น

คบไฟแห่งที่ถูกจุดสว่างยามค่ำ เสียงของอุคูเลเล่(กีตาร์ฮาวาย) บรรเลงเพลง
เต็นระบำ ใส่เสื้อฮาวายเดินบนพื้นทรายในคืนพระจันทร์วันเพ็ญ ได้คลื่นด้วย
กระดานยาวแบบคลาสสิก นี่คือสวรรค์ของนักโต้คลื่น ในสถานที่ที่พูดได้ว่าเป็น
สถานที่กำเนิดของเซิร์ฟทัวร์ซึม หรือที่ท่องเที่ยวของนักโต้คลื่นนั่นเอง

จากบันทึกอันแสนโรแมนติกของ แจ็ค ลอนดอน (Jack London) และมาร์ค ทเวน (Mark Twain) ทำให้ไวก็๊ ฮาวาย เป็นสถานที่แสนโรแมนติกและเข้ายวนใจ
ของนักท่องเที่ยว และเป็นเหตุผลหลักที่เกาะฮาวายได้นำไวก็๊ มาใช้ในการตลาดเพื่อ
ประชาสัมพันธ์ธุรกิจนาเที่ยวต่างๆ รวมไปถึงโรงงานลับปรตอีกด้วย

ในฮาวาย การโต้คลื่นมีความหมายที่ลึกซึ้งต่อชาวท้องถิ่นมาก การโต้คลื่นหมายถึงจิตวิญญาณที่บริสุทธิ์
ของชาวฮาวาย การเป็นอิสระจากขนบธรรมเนียม
แบบแผน และหมายถึงการแสดงความรักต่อหาดทราย
แนวปะการังและมหาสมุทร ชาวฮาวายพูดไว้ว่า
“อโโลฮา ไอนา อโโลฮา คาไ - Aloha Aina,
Aloha Kai” ซึ่งแปลว่า รักผืนดิน และรักผืนน้ำ

การโต้คลื่นในฮาวาย
หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่าง
ที่พวกเขามีต่อธรรมชาติ
รวมถึงจิตวิญญาณของ
บรรพบุรุษชาวโพลินีเซียน
และความรักของพวกเขา
ต่อกองทะเล

